

udgaaer fra de Forhold, hvori han staaer. Det kan altsaa ikke gaae an at sige, at en Mand, som har paataget sig 8 Aars Tjeneste, skulde kunne hæve sin Forpligtelse, naar han vilde; — jeg troer ikke; man kan gaae videre, end jeg har foreslaet, nemlig at udtale; at naar han ønsker at udtræde af sin Stilling, saa s eer det og det. Dersom han ikke kommer til at udtræde af sin Stilling, saa kommer det ikke til at s ee, men Andet kunne vi ikke fastsætte her. Angaaende den sidste Deel af Forslaget har jeg allerede sagt, at for mig maatte den gjerne falde bort. Den kan maaskee misforstaaes, men ved „egen Skyld“ menes der utvilsomt egen Forseelse; man har ikke villet vælge netop dette sidste Udtryk, fordi man troede, at Ordene „egen Skyld“ vare tydelige nok. Jeg tvivler meget paa, at man paa en skarpe Maade kan udtrykke den Tanke, som ligger heri; man kan ikke give Bedkommonde en større Berettigelse, end der her er givet. Man gaaer ud fra, at de 8 Aars Tjenestetid er frivillig overtaget, man gaaer ogsaa ud fra, at Krigsbestyrelsen har en Myndighed over den Bedkommende i 8 Aar; deri blande vi os ikke, men vi sige: Dersom Krigsbestyrelsen bliver enig med Bedkommende om, at Tjenestetiden af en eller anden Grund skal ophøre tidligere, saa indtræder han i de og de Vilkaar, saa gaaer han over i Forst rkingen, hvor han har tjent i 5 Aar, og hvis han ikke har tjent saalænge, saa afdrages den Tid, han har tjent, i den Tid, han efter Værnepligtsloven skal tjene. Naar det ærebe Medlem spørger: Men kan da Krigsbestyrelsen fra sin Side bryde Contracten, det vil sige hjemforlove Manden, saa skulle vi lægge Mærke til, at der ikke fra Krigsbestyrelsens Side indgaaes nogen Forpligtelse ligesoverfor noget som helst hvervet Mandskab til at beholde dem i Tjenesten. Krigsbestyrelsen har til enhver Tid kunnet hjemforlove Mandskabet, naar den vilde. Det har været et vigtigt Spørgsmaal, om man — det har i sin Tid endog givet Anledning til et stort Oplob her i København — naar man havde antaget en Mand i Krigsv senet til en vis bestemt Tjeneste i en vis Tid, kunde anvende ham til nogen anden Tjeneste, eller om man kunde hjemforlove ham uden Godtgørelse. Dette var Til-

f eldet, da Garden, som dengang var sammenfat af hvert Mandskab, blev opl st, og Mandskabet bestemt til at gaae over i andre Regimenter; Mandskabet n gtebe at underkaste sig denne Bestemmelse, og man greb da til det Middel at hjemforlove dem, med hvilken Bestemmelse de vare tilfredse og ansaae sig efter Krigsartiklerne forpligtede til at underkaste sig den. Man har fra tidligere Tid, da H eren var hvervet, mange Exempler paa, at den, hvad der altid fandt Sted med en hvervet H er, omfattede et vist Antal Aars Tjenestetid for Mandskabet; men naar Krigen var forbi, saa er Armeen bleven opl st — undertiden er der da slet ikke blevet givet de Paagjældende Noget, og undertiden have de faaet en Douceur. Den eneste lovlige Ret, som er givet Mandskabet i dette Tilfælde, den ligger i Pensionsloven. Denne Lov giver dem efter 20 Aars Tjeneste Ret til Pension og den aabner dem Udsigt til, at de, dersom de inden 20 Aars Forlob blive svage eller komme i en saadan Stilling, at de trænge til Forsørgelse, da kunne vente en saadan, men ellers troer jeg, at Krigsbestyrelsen maa kunne hjemforlove Mandskabet, uden at det kan beklage sig derover. Der er endnu et Spørgsmaal, der knytter sig hertil, som jeg ikke paa nogen Maade vil prøve paa at besvare, men jeg vil kun fremsætte det, for at man kan se Sagen i sin Heelhed. Naar en saadan Mand bliver hjemforlovet, saa have vi fastsat, hvilken Berettigelse han har, naar han har tjent 5 Aar; vi have ogsaa givet ham en Udsigt til en tilsvarende Berettigelse, selv om han har tjent i kortere Tid, nemlig at han saa ganske simpelt følger de Værnepligtiges Række, men enhver Værnepligtig kan i de første 4 Aar, og dersom man ikke gaaer ind paa mine Forslag, i de første 8 Aar blive kaldt til Tjeneste, naar, hvor og saalænge det skal være; altsaa kunde man maaskee deraf ogsaa udlede en Berettigelse for Krigsbestyrelsen til, naar denne Mand var hjemforlovet, at indkalde ham igjen og beholde ham til Tjeneste i sine fulde 8 Aar. Dersom de Bestemmelser, jeg har foreslaet, gaae igjennem, saa vil denne Ret fra Krigsbestyrelsens Side, saavidt jeg kan s j ne, ophøre efter 4 Aars Forlob; efter den Tids Forlob vil den kun kunne indkalde saadanne Folk ligesom andet